Mosty, metoda bezpośrednia w ustach pacjenta, bez preparacji zębów sąsiednich, na podbudowie z Włókien Kompozytowych.

Do wykonania w/w mostów kwalifikujemy wg poniższych zasad. Wszystkie zasady muszą być spełnione łącznie.

1. Ocena higieny – w przypadku niewystarczającej higieny, względne przeciwskazanie do wykonania mostu, do momentu poprawy higieny.
2. Ocena braków jakościowych i ilościowych - do uzupełnienia brakującego zęba, bez preparacji zębów sąsiednich kwalifikujemy: (a) pojedyncze braki zębowe, z wyjątkiem brakujących trzonowców, (b) brakujące dwa sąsiednie siekacze dolne. (c) zęby zdrowe bez oznak próchnicy i bez wypełnień.
3. Ocena stanu zębów filarowych – jako podparcie kwalifikujemy wyłącznie zęby stabilne, ze zdrowym przyzębiem.

   W żuchwie - mocowanie Włókna Kompozytowego na powierzchniach językowych.

   W szczęce – dla mocowania Włókna Kompozytowego na powierzchniach podniebiennych, konieczna jest analiza zwarcia i określenie miejsc, gdzie znajduje się przestrzeń dla osadzenia włókna bez konieczności opracowania zdrowych tkanek. Możliwe jest mocowanie na powierzchni wargowej, jeśli pacjent wyrazi zgodę i/lub nie zaburza to estetyki.

1. Starannie oczyścić powierzchnie zębów ze złogów; skaling i ewentualnie piaskowanie, dokładne wypolerowanie.
2. Izolacja pola zabiegowego – optymalnie koferdam. (zapewnia powstanie przestrzeni pomiędzy przęsłem i śluzówką, poprawia warunki higieny i warunki stosowania systemów adhezyjnych. Uwaga, napięcie gumy koferdamu może zmienić pozycję zębów. Alternatywnie zastosować można „ Pampersy policzkowe" i rolki ligniny – warunkiem jest odizolowanie pola zabiegowego od dostępu śliny.
3. Pomiar długości włókna - odmierzamy fragmentem nici dentystycznej, odciętym (2mm szerokość) paskiem aluminiowej osłonki włókna lub gumki Wedjets z uwzględnieniem krzywizny łuku i ukształtowaniem niezbędnego nadmiaru długości w przęśle mostu.

   Odmierzamy odległość zapewniającą pokrycie całej szerokości koron zębów filarowych, bez blokowania punktów stycznych z kolejnymi zębami. Należy uwzględnić niewielki nadmiar dla uformowania krzywizny włókna w miejscu przęsła. (Rys 1).

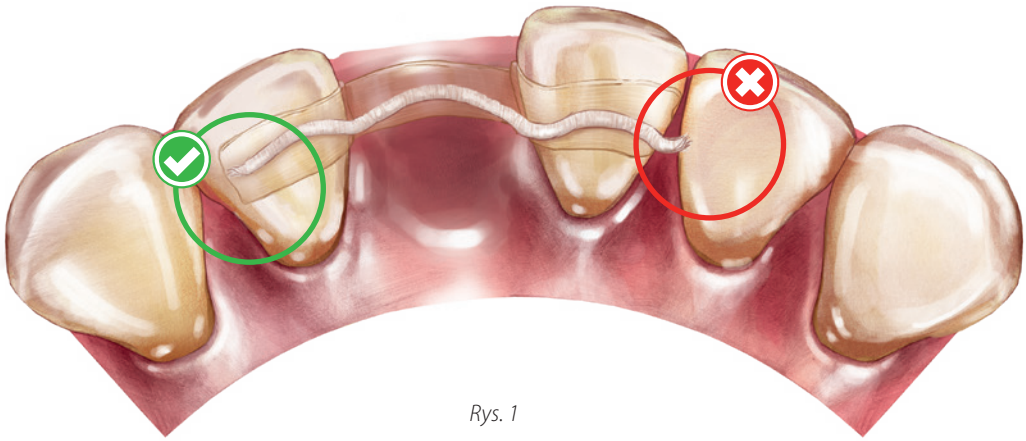

Rys. 1

W przypadku odbudowy przedtrzonowców, należy odmierzyć dwa Włókna, po jednym na stronę policzkową i językową/podniebienną. Położenie Włókna należy dopasować do zgryzu (Rys 2).

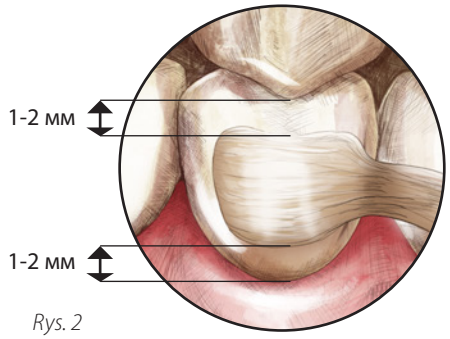

Rys. 2

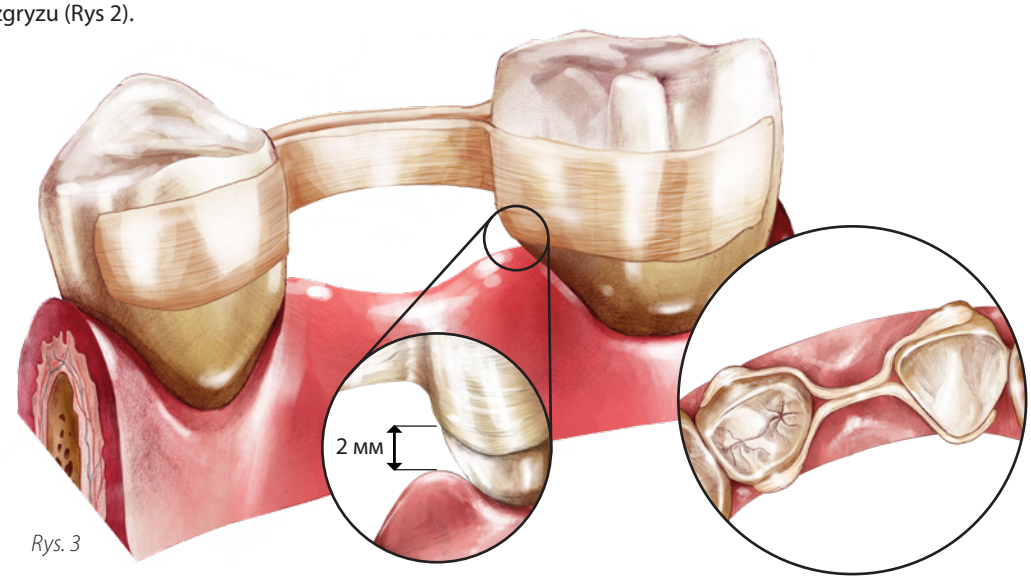

Rys. 3

4. Odmierzony odcinek nakładamy na Włókno Kompozytowe i odcinamy przy użyciu specjalnych, dedykowanych dla włókien UHMWPE nożyczek. Włókno odcinamy zawsze w plastikowej osłonce formującej i zachowanej pomarańczowej folii.
5. Powierzchnie językowe/podniebienne i styczne zębów wytrawić , spłukać i osuszyć.
6. Nanieść system łączący, pozwolić na odparowanie rozcieńczalnika (10 sec) i naświetlić zgodnie z tabelą polimeryzacji.

7. Uwolnić włókno z łoża w białej osłonce formującej chwytając pęsetą za końcówkę podwójnie otoczoną pomarańczową osłonką.
8. Przenieść na przygotowane już podłoże (pkt. 5 i 6) uprzednio odcięty odcinek włókna, począwszy od odciętego końca, na powierzchnię językową jednego z zębów filarowych.
9. Włókno nanosimy na całą szerokość powierzchni językowej/podniebiennej unikając połączenia z kolejnym zębem. Zachowujemy odległość minimum 1 mm od śluzówki. Dla zębów których korona kliniczna jest dwa razy wyższa od szerokości włókna stosujemy jedno pasmo. Dla zębów o wysokiej koronie klinicznej, stosować można dwa równolegle ułożone pasma włókna.
10. Dociskamy przez osłonkę, rozpłaszczając Włókno Kompozytowe, zmniejszamy grubość warstwy na rzecz większej powierzchni. Podnosi to komfort pacjenta i powierzchnię łączenia.
11. Naświetlamy uformowany fragment zgodnie z tabelą polimeryzacji. **Należy pamiętać o starannym zabezpieczeniu pozostałego, nieuformowanego fragmentu włókna przed polimeryzacją!**
12. Modelujemy przebieg włókna w miejscu brakującego zęba, łącząc oba zęby filarowe, naświetlamy zgodnie z tabelą polimeryzacji. **Bardzo ważne jest aby pomiędzy zębami filarowymi pozostawić niewielki nadmiar włókna (pkt4), co pozwoli na uformowanie kształtu łuku, którego wypukłość jest zgodna z kierunkiem obciążenia, w odcinku bocznym – dodziąsłowa a w przednim wargowa (Rys 1).**
13. Modelujemy włókno na powierzchni językowej i dociskamy, zwiększając powierzchnię łączenia i zmniejszając jego grubość, naświetlamy zgodnie z tabelą polimeryzacji. Uwaga. Możliwe jest naświetlanie obu odcinków, w miejscu braku zębowego i na drugim zębie filarowym, po ich łącznym wymodelowaniu. W takim przypadku należy zachować ostrożność, aby nie zmienić uformowanego kształtu łuku pomiędzy zębami, dla przyszłego przęsła mostu.
14. Pod włókno przęsła wprowadzamy pasek celuloidowy, nieco szerszy od przestrzeni pomiędzy zębami filarowymi. Nadmiar szerokości powoduje powstanie wypukłości. Należy uformować ją w taki sposób aby była skierowana dodziąsłowo (Rys 3) Pozwoli to na prawidłowe uformowanie wypukłości dodziąsłowej powierzchni zęba- przęsła, co decydować będzie o możliwości prawidłowego oczyszczania podczas zabiegów higienicznych. Pasek można ustabilizować niewielka ilością materiału Flow (Flow Art.) nanosząc go na ściany zęba i brzegi paska.

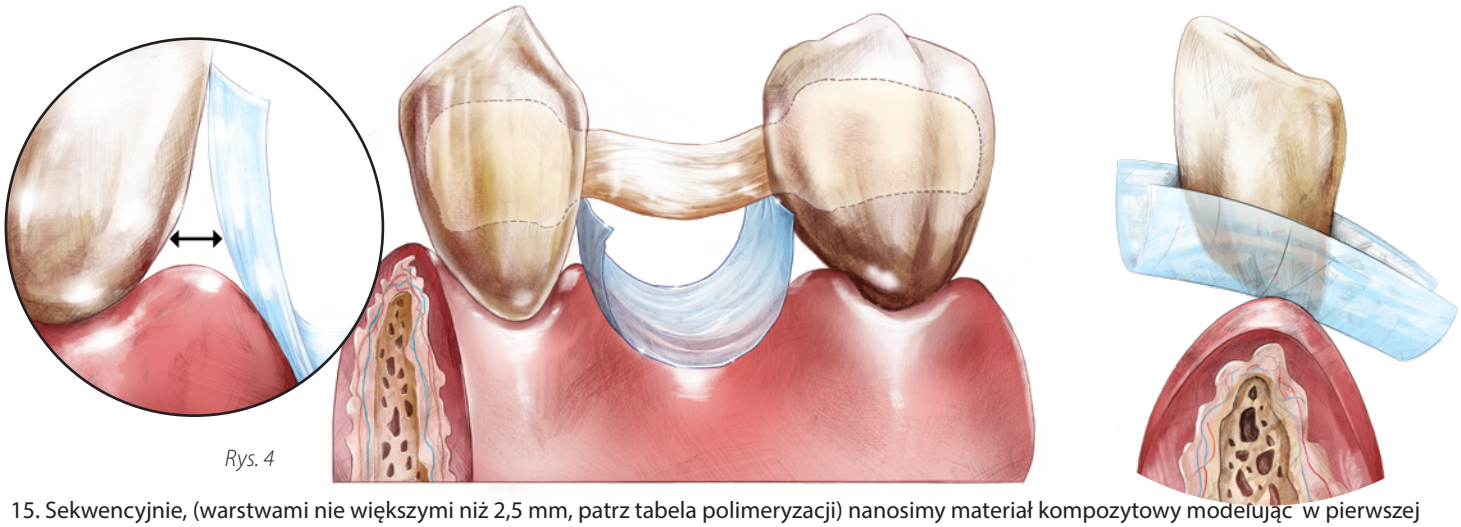

Rys. 4

15. Sekwencyjnie, (warstwami nie większymi niż 2,5 mm, patrz tabela polimeryzacji) nanosimy materiał kompozytowy modelując w pierwszej kolejności powierzchnię dodziąsłową a następnie językową.
16. Modelowanie powierzchni wargowej- wykonanie licówki na zębie przęsła . Zależnie od potrzeb jedno barwnej lub wielobarwnej z charakteryzacją, naświetlamy zgodnie z tabelą polimeryzacji.
17. Po zakończeniu modelowania sprawdzamy gładkość przejścia Włókna Kompozytowego na ścianki zębów filarowych i w razie potrzeb, korygujemy kompozytem typu flow lub Glazurą.
18. Po zakończonej polimeryzacji usuwany pasek celuloidowy i koferdam. Sprawdzamy prawidłowość kształtu i wielkości przestrzeni międzyzębowych. Braki uzupełniamy kompozytem typu flow, nadmiary korygujemy wiertłami stalowymi do wygładzania kompozytu.
19. Korygujemy relacje zwarciowe. W razie potrzeb polerujemy lub pokrywamy powierzchnie kompozytu Glazurą.
20. Przy użyciu nitki stomatologicznej ze sztywnym końcem- np. SuperFlos sprawdzamy powierzchnie połączenia przęsła z zębami filarowymi oraz ukształtowanie powierzchni dodziąsłowej przęsła. Prawidłowo ukształtowana powierzchnia przęsła jest lekko wypukła co ułatwia oczyszczanie , oraz niewielką przestrzeń do przepływu śliny (samo-oczyszczanie)
21. W zależności od ukształtowania wyrostka i mimiki twarzy jeśli pozwalają na to warunki i akceptuje to pacjent można zwiększyć przestrzeń- prześwit pod mostem
22. Szkolimy pacjenta w zakresie prawidłowej higieny jamy ustnej.